

رشته مراقبت و زیبایی

پیرایشگر ابرو و صورت زنانه

آموزشگاه آزاد مراقبت و زیبایی

مهسا

نگارش:

فاطمه باستانی

کد ملی آموزش استاندارد:

۵-۷۰/۳۲/۱/۲

۵-۷۰/۳۲/۱/۱

عوامل فیزیکی در محیط کار (نور، رنگ، چیدمان، دما...)

برای سالن آرایش می‌توانید، از لامپ‌های سیلندری که دارای محافظ می‌باشند، استفاده نمایید. این لامپ‌ها را می‌توانید، هم اطراف آئینه و هم در سقف نصب کرده، تا نور را در فضا به طور یکنواخت پراکنده کنند و رنگ چهره، مشخص‌تر و کار راحت‌تر انجام گیرد.

هم‌چنین در سالن آرایش از نور سفید نیز کمک بگیرید. یعنی هنگام کار برای این‌که نور طبیعی داشته باشید، از نسبت ۳ به ۱، از نور زرد و سفید استفاده نمایید. زیرا نور سفید به تنهایی، چهره‌ی فرد را سرد نشان داده و نور زرد نیز حالت گرمی به چهره می‌دهد و آرایش گرم‌تر به نظر می‌رسد. ما می‌خواهیم آرایش طبیعی به نظر برسد.

تهویه‌ی مناسب:

وجود سیستم تهویه مطبوع در محیط کار لازم و ضروری است و ساختمان را از نظر گرما، سرما، میزان رطوبت، درجه‌ی پاکیزگی، تعویض و تصفیه‌ی هوا به حد مطلوبی رسانده و باعث می‌شود درجه‌ی حرارت در تمام قسمت‌های سالن یکنواخت شود. برقراری جریان هوا ممکن است از طریق باز کردن در و پنجره نیز انجام گردد. ولی امروزه ثابت شده است که از این راه، تعویض هوا غیرعلمی و غیربهداشتی می‌باشد. زیرا در اثر باز بودن درها و پنجره‌ها گرد و غبار، سر و صدا و دیگر عوامل مضر، وارد ساختمان و فضا می‌شود و ایجاد ناراحتی می‌کند.

طبق نتایج به عمل آمده از بررسی‌ها نشان می‌دهد، محیط‌هایی که ساختمان آن‌ها مجهز به تهویه‌ی مطبوع هستند، پرکارتر از محیط‌هایی که تهویه‌ی مطبوع ندارند، می‌باشند. بنابراین نصب فن و هواکش‌های قوی (ایرکاندیشن یا اگزوفن) در سالن آرایش ضروری است.

تنظیم دمای محیط کار:

درجه‌ی حرارت مناسب بستگی به نوع کار در محیط دارد. کارکنان آرایشگاه و پیرایشگاه موقع انجام کار از آن جا که از تحرک کم‌تری برخوردارند، انرژی کم‌تری نیز صرف می‌کنند که دمای ۲۱ درجه‌ی سانتی‌گراد برای سالن کافی است. این درجه حرارت با تغییر فصل با توجه به رطوبت هوا فرق می‌کند. سیستمی که بتواند ۱۰٪ هوا را جابه‌جا نماید، لازم و ضروری می‌باشد. میزان رطوبت هوا نیز در سالن مؤثر است. رطوبت ۵۰٪ برای سالن مناسب می‌باشد.

عایق‌بندی صحیح محیط کار:

عایق‌بندی محیط کار باید صحیح انجام گیرد. طوری که گرما، سرما، سر و صدا و هر نوع آلودگی وارد فضا و محیط کار نشود. برای رسیدن به عایق‌بندی صحیح محیط کار، از درب و پنجره‌های دو جداره استفاده نمایید. دیوارها و سقف را عایق‌بندی کنید.

عوامل بیولوژیکی در محیط کار (میکروب‌ها و باکتری‌ها)

میکروب:

میکروب‌ها موجودات بسیار کوچکی هستند که به طور طبیعی در محیط وجود دارند و با ورود به بدن انسان یا سایر موجودات زنده فرد را آلوده می‌سازند.

باکتری:

باکتری‌ها ارگانیسم‌های میکروسکوپی تک سلولی می‌باشند که در همه جا یافت می‌شوند. هزاران باکتری متفاوت بدون ایجاد بیماری در سطح بدن ما وجود دارند که فقط تعداد نسبتاً کمی از آن‌ها در بدن انسان ایجاد بیماری می‌کنند. این میکروب‌ها بدون نیاز به سایر موجودات زنده و یا سلول‌های آنان، توانایی حیات دارند.

ویروس:

ویروس‌ها به تنهایی قدرت حیات و رشد نداشته و به سلول‌های میزبان خود وابسته‌اند. بنابراین به آن‌ها انگل داخل سلولی اجباری اطلاق می‌شود، قارچ‌ها و انواع دیگری از میکروب‌ها نیز وجود دارند که می‌توانند عامل بیماری‌های مهمی باشند.

اسپور:

هاگ مرحله‌ای از چرخه‌ی زندگی میکروب است که توانایی ادامه‌ی حیات در شرایط دشوار را برای آن فراهم می‌سازد.

آلودگی:

ورود میکروب به بدن و خون

عفونت:

ورود میکروب به بدن و تکثیر آن

ماده‌ی گندزدا:

ماده‌ای است که از رشد میکروب جلوگیری می‌کند.

کپسول آتش‌نشانی و عوامل آتش‌زا و حوادث شغلی

یکی از لوازمی که منجر به حذف یا خاموش شدن آتش می‌شود، کپسول اطفای حریق یا آتش‌خاموش‌کن دستی است.

آتش‌خاموش‌کن‌ها در وزن و رنگ‌های متفاوت است:

- آتش‌خاموش‌کن آب، معمولاً به رنگ قرمز است.

- آتش‌خاموش‌کن فوم، به رنگ کرم کم‌رنگ است.

- آتش‌خاموش‌کن پودر، آبی رنگ است.

- آتش‌خاموش‌کن گاز CO₂ (دی‌اکسید کربن)، مشکی رنگ می‌باشد. هم‌چنین آتش‌خاموش‌کن هالوژن، سبز رنگ است و در فضای سر بسته به خاطر سمی بودنش کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد. با شناسایی آتش‌خاموش‌کن‌ها می‌توانید، به موقع از آن‌ها استفاده نمایید.

آتش‌ها را در کل به ۶ دسته‌ی زیر می‌توان طبقه‌بندی نمود:

- طبقه A: آتش سوزی جامدات که معمولاً پس از سوختن، از آن‌ها خاکستر بر جای می‌ماند. خاموش‌کننده‌ی مناسب: آب و کپسول CO₂

- طبقه B: آتش سوزی مایعات قابل اشتعال، مانند: نفت، بنزین، گازوییل که بعد از سوختن از خود خاکستر به جا نمی‌گذارد. خاموش‌کننده‌ی مناسب: پودر خشک، کف، ماسه خشک، پتوهای نسوز (خیس). این آتش‌ها به ۲ دسته: آتش‌هایی مثل: بنزین، اتر و تینر سریع الاشتعال و گازوییل، نفت و نفت سیاه کند اشتعال هستند.

- طبقه C: آتش سوزی گازها و خاموش‌کننده‌ی مناسب: (ابتدا قطع جریان گاز) پودر خشک، کف، ماسه خشک، پتوهای نسوز (خیس)

- طبقه D: آتش سوزی فلزات قابل اشتعال مانند: گداختن فلزاتی چون منیزیم، پتاسیم. خاموش‌کننده‌ی مناسب: پودر خشک، ماسه‌ی خشک است.

- طبقه E: آتش سوزی وسایل الکتریکی (الکتریسیته). خاموش‌کننده‌ی مناسب: (ابتدا قطع جریان برق) گاز CO₂، پودر خشک

- آتش سوزی مواد منفجره. خاموش‌کننده‌ی مناسب: پودر خشک، ماسه‌ی خشک

آتش سوزی:

زمانی که ۳ عامل آتش، یعنی حرارت، اکسیژن و ماده‌ی سوختنی در کنار هم قرار گیرد و یک جسم به درجه‌ی حرارت مشخصی که افروزش نامیده می‌شود، برسد احتراق و آتش به وجود می‌آید. بنابراین تا زمانی که این ۳ عامل، که مثلث آتش نامیده می‌شود، وجود داشته باشد، آتش سوزی (احتراق) ادامه می‌یابد.

برق گرفتگی:

برق گرفتگی، یکباره سیستم عصبی بدن را، در اثر عبور جریان الکتریکی تحریک نموده و جریان برق منجر به آشفته‌گی سیستم‌های بدن و مرکز عصبی، ایست قلبی و از بین بردن ضربان قلب می‌شود.

توصیه می‌شود که، اگر برای شخصی، برق گرفتگی ایجاد شد، به هیچ عنوان قبل از قطع برق، هیچ اقدامی برای کمک به وی نکنید. حتماً، ابتدا برق را قطع کنید.

- برای جدا کردن شخص برق گرفته، حتماً از لوازمی استفاده شود که، هادی برق نباشند.

- هنگام آتش سوزی به وسیله‌ی برق، از آب استفاده ننمایید، آب هادی برق است و برق گرفتگی ایجاد می‌کند و در این مورد جان‌تان به خطر می‌افتد.

آب گرفتگی:

هنگامی که دچار آب گرفتگی می‌شوید، با دست خشک، برق را از فیوز اصلی ساختمان قطع نمایید. وضعیت را به مؤسس یا مسئول اطلاع دهید و از یک لوله کش کمک بخواهید.

جعبه‌ی کمک‌های اولیه

محتویات ضروری:

۱- پنبه ۲- گاز استریل ۳- چسب زخم ۴- چسب مخصوص پانسمان ۵- محلول‌های ضدعفونی کننده (ساولن، بتادین) ۶- قیچی ۷- پنس ۸- دماسنج ۹- کیسه‌ی یک‌بار مصرف، یخ فعال شونده ۱۰- شماره‌ی تلفن مرکز فوریت‌های پزشکی (۱۱۵) ۱۱- فشار سنج

نشت گاز:

برای جلوگیری از نشت گاز، تمام لوازم گاز سوز باید استاندارد باشند. همچنین مجهز به سیستم قطع و وصل خودکار گاز (ترموکوبل) بوده تا در مواقع قطع و وصل گاز به صورت خودکار عمل کرده و مانع از آتش سوزی و انفجار گاز گردد.

دستگاه ضدعفونی و شستشو دهنده

به توصیه‌ی سازمان جهانی بهداشت، کلیه لوازم و ابزاری که در مراکز بهداشتی و درمانی چند بار مورد استفاده قرار می‌گیرند، باید پس از استفاده با دستکش توسط آب و صابون به خوبی شسته شده و پس از خشک کردن با یکی از روش‌های استریل، کاملاً استریل گردند. قطعاً خطر انتقال ویروس توسط لوازم آرایشی و بهداشتی به اندازه‌ی خطر وسایل پزشکی و درمانی نیست، اما داشتن اطلاعات برای ضدعفونی کردن لوازم و محیط بسیار مفید و ضروری است.

ضدعفونی:

ضدعفونی، نابود کردن عوامل بیماری‌زا از بافت زنده می‌باشد. به عنوان مثال، ضدعفونی کردن پوست و زخم موادی که با آن ضدعفونی انجام می‌دهید، باید از نظر غلظت از گندزداها کم‌تر باشد، تا از آسیب رساندن به بافت‌های بدن جلوگیری به عمل آید. به همین دلیل، ضدعفونی‌کننده‌ها سمیت کم‌تری دارند.

گندزدایی:

نابود کردن عوامل بیماری‌زا در محیط‌های بی‌جان را گندزدایی می‌گویند. مثل ضدعفونی کردن مکان‌های مسکونی، لباس و ظروف، تجهیزات و لوازم کار و محیط آن، آب و سبزی و...

استریل (سترون سازی):

نابود کردن کل میکروب‌ها، چه بیماری‌زا و چه غیر بیماری‌زا را استریل می‌گویند.

انواع گندزداها:

الف: فیزیکی (پرتودهی، حرارت، اشعه یونیزاسیون)

ب: شیمیایی (کلر، الکل، ساوین، هالامید، بتادین، کرئولین و...)

الف – گندزداهای فیزیکی

حرارت مرطوب: (استفاده از بخار، جوشاندن، پاستوریزه کردن)

در اثر حرارت مرطوب تمام میکروب‌ها از بین می‌روند. دقت نمایید، هر چه درجه‌ی حرارت مرطوب بیش‌تر باشد، مدت زمان از بین رفتن میکروب‌ها کم‌تر خواهد بود. پس می‌توان گفت: سرعت مرگ عوامل بیماری‌زا، به درجه‌ی حرارت و مدت زمان آن بستگی دارد.

اتوکلاو:

این دستگاه در ۱۲۱ درجه‌ی سانتی‌گراد، به مدت زمان ۱۵ تا ۲۰ دقیقه عمل گندزدایی را انجام می‌دهد. ابزار و لوازم به وسیله‌ی بخار آب تحت فشار استریل می‌شوند و بیش‌تر برای گندزدایی لوازم بیمارستان و آرایشگاه کاربرد دارد.

جوشاندن:

در مواقع اضطراری که به مواد و وسایل گندزدایی دسترسی ندارید، برای گندزدایی آب، لباس و لوازمی که آلوده شده از قبیل سرنگ، تیغ، قیچی و... می‌توانید از عمل جوشاندن استفاده کنید. در این روش کلیه‌ی میکروب‌ها در ۱۰۰ درجه‌ی سانتی‌گراد، در مدت ۲۰ الی ۳۰ دقیقه از بین می‌روند.

حرارت خشک:

اگر بخواهید حرارت مرطوب و حرارت خشک را با هم مقایسه کنید، می‌بینید که تأثیر حرارت مرطوب خیلی بیش‌تر از حرارت خشک است. در درجه‌ی حرارت‌های مشابه برای استریل کردن لوازم، حرارت خشک مدت زمان بیش‌تری نیاز دارد.

در مواقعی که نمی‌توانید از حرارت مرطوب استفاده کنید، باید از حرارت خشک استفاده نمایید.

فور:

این وسیله در حرارت ۱۶۰ درجه‌ی سانتی‌گراد، به مدت ۲ ساعت یا در حرارت ۱۷۰ درجه‌ی سانتی‌گراد، به مدت ۱ ساعت عمل استریل را انجام می‌دهد. از این وسیله برای استریل کردن ابزار فلزی و شیشه‌ای که تحمل دمای بالا را دارند، استفاده کنید.

توجه: بعد از استریل کردن لوازم، آن را در پارچه‌های مخصوص به صورت بسته‌بندی برای استفاده‌ی مجدد آماده نمایید.

ب: گندزداهای شیمیایی

اگر با لوازمی سر و کار دارید که تحمل دمای بالا را ندارند، باید با مواد شیمیایی گندزدایی شوند. برای گندزدایی لوازم، اول آن‌ها را بشویید تا تمام آلودگی‌های قابل دید پاک شود و بعد آن را خشک کنید، زیرا خیس بودن لوازم منجر به رقیق شدن محلول گردیده و اثر آن را ضعیف می‌کند. سپس لوازم را در محلول قرار دهید.

- فرمالدئید ۴٪:

محلول فرمالدئید ۴٪ که دارای بخارهای بسیار سمی و تحریک کننده است، به خصوص برای چشم و گلو محرک شدیدی می باشد. زمان استفاده از آن حتماً از ماسک استفاده کنید.

- محلول بتادین ۲/۵٪:

محلول بتادین ۲/۵٪ شبیه آب ژاول بوده، ولی از ثبات بیش تری برخوردار است و اثر خورندگی آن کم تر می باشد.

از این محلول برای ضد عفونی کردن لوازم مسی و آلومینیومی استفاده نکنید.

- محلول ساو لن:

از محلول ساو لن برای ضد عفونی کردن لوازم و ابزار فلزی و غیر فلزی استفاده می شود و غلظت ۱٪ آن برای ضد عفونی کردن زخم ها، مناسب است.

لوازم و ابزار کار را به مدت ۳۰ دقیقه در محلول قرار دهید.

- محلول گلو تار آلدئید ۲٪:

محلول گلو تار آلدئید ۲٪ را با افزودن پودر و یا بافر قلیایی، حاوی فعال کننده و نیتريت سدیم، فعال نمایید. این محلول بسیار قوی بوده و برای ضد عفونی کردن لوازم حساس به حرارت استفاده می شود. گلو تار آلدئید در مدت زمان ۱۰ تا ۳۰ دقیقه اثر ضد عفونی و در مدت ۱۰ ساعت اثر استریل کنندگی دارد. محلول گلو تار آلدئید زمانی که فعال شد، بیش تر از ۲ هفته قابل نگهداری نیست و زمانی که تیره شد، حتماً باید دور ریخته شود.

- الکل اتیلیک:

الکل اتیلیک ۷۰ درجه محلول ضد عفونی کننده ای است که در آرایشگاه و آموزشگاه کاربرد زیادی دارد و به صورت آماده در شیشه نگهداری می شود.

- محلول هیپوکلریت سدیم یا آب ژاول (۵/۰-۱۰/۰٪) (کلرین):

آب ژاول یک محلول قوی جهت ضد عفونی کردن لوازم و ابزار کار است که فلزات را تخریب می کند و در مقابل نور و حرارت، سریع خاصیتش از بین می رود. باید قبل از مصرف، به نسبت ۱ به ۸ محلول را رقیق کنید و در ظرف پلاستیکی درب دار مات، از این محلول استفاده نمایید.

- نانوسیل:

محلول نانوسیل به صورت آماده در بازار موجود است. بی رنگ بوده و اثر خورندگی روی ابزار ندارد. نانوسیل را می توان برای کلیه سطوح و ابزار مورد استفاده قرار داد. مثلاً: اسپری نانوسیل D۲ برای کلیه سطوح، F۲ ضد عفونی کننده ی دست، D۶ سطوح حساس و نوک تیز و ضد عفونی موضعی پوست محلول آنتی سبتیک نانوسیل A، می باشد. محلول نانوسیل را روی محل مورد نظر اسپری نموده، پس از ۲ تا ۳ دقیقه روی میکروب ها اثر می کند و بعد از ۵ دقیقه بخار شده و میکروب ها را از بین می برد.

نحوه‌ی استفاده از محلول نانوسیل:

- در صورت نیاز، دست‌ها را شسته و خشک نمایید. محلول نانوسیل F۲ مخصوص دست‌ها را، کف دست بریزید. قابلیت اثر محلول نانوسیل حداقل ۳۰ ثانیه می‌باشد.

- دست‌ها را خوب به هم مالیده، تا محلول کاملاً در همه‌ی قسمت‌های دست پخش شود. (تصویر ۵)

- کف دست چپ را، پشت دست راست و کف دست راست را، پشت دست چپ بمالید. (تصویر ۶)

- لابه‌لای انگشتان را کاملاً به مواد آغشته و ماساژ دهید.

- قسمت‌های بیرونی انگشتان یک دست را، در کف دست دیگر بمالید، تا انگشتان دو دست، یکدیگر را دربرگیرند و محلول را به زیر ناخن انتقال دهند.

- نوک انگشتان دو دست را نیز، در کف دست مالش دهید، تا دست‌ها کاملاً ضدعفونی شود. دست‌ها را آبکشی کرده، با دستمال کاغذی، حوله‌ی شخصی یا دست خشک‌کن‌های برقی خشک نمایید.

عوارض پوستی و بیماری‌های مربوط به شغل

رژیم غذایی نامناسب، شرایط محیطی و اشکال در کار اجزای داخلی بدن، عفونت‌های ویروسی منجر به عوارض پوستی می‌شوند.

تبخال:^۱

به تاول‌هایی که به علت نوعی ویروس ایجاد می‌شود، تبخال گفته می‌شود. ابتدا پوست گزگز کرده، یک یا چند تاول کوچک و دردناک ظاهر شده و پوست قرمز می‌شود. تاول‌ها ترک خورده و ضایعات میان بافتی از آن ترشح می‌شود. تبخال بیش‌تر روی لب و بینی دیده می‌شود.

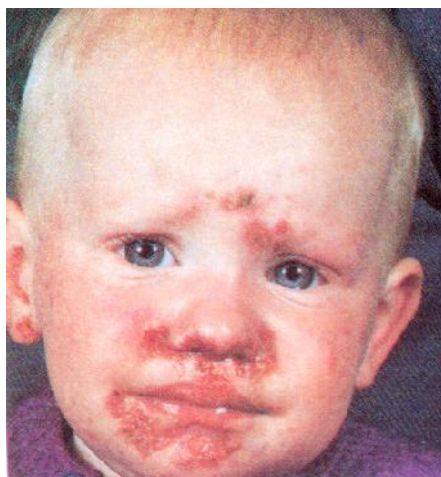
زگیل:^۲

برجستگی‌هایی روی پوست ایجاد می‌شود که این برجستگی‌ها برآمده یا تخت می‌باشند. به علت تماس با فردی که دچار ویروس شده، به وجود می‌آیند. بیش‌تر در مکان‌های گرم و مرطوب گسترش می‌یابد.

زرد زخم:^۳

بیماری مسری است. این ضایعات بیش‌تر در نقاط باز بدن از جمله: صورت، گردن، گوش و... دیده می‌شود.

کچلی:^۴

کچلی بیماری قارچی واگیردار است که ممکن است پوست، مو و ناخن را مبتلا نماید. اصلی‌ترین عامل ایجاد کچلی، رعایت نکردن بهداشت است که ممکن است، هر شخص را گرفتار نماید. کچلی سر، بیش‌تر در کودکان؛ و کچلی پوست و بدن در بزرگسالان دیده می‌شود.

گال:^۵

بیماری انگلی است، که انگل آن زیر پوست زندگی می‌کند. این بیماری مسری بوده و از مشخصات آن، خارش شدید هنگام شب و ضایعات خراشی در پوست می‌باشد.

زونا:^۶

زونا بیماری عفونی حاد است که ویروس آبله‌مرغان آن را به وجود می‌آورد و به ندرت پیش می‌آید که به خاطر تماس با بیمار آبله‌مرغانی یا زونایی به وجود آید.

سالک پوستی:^۷

سالک بیماری انگلی است که این بیماری توسط انگل، از طریق پشه از شخصی به شخص دیگر منتقل می‌گردد.

شپش:

شپش حشره‌ای است کوچک که روی بدن انسان، لای درز لباس زندگی می‌کند.

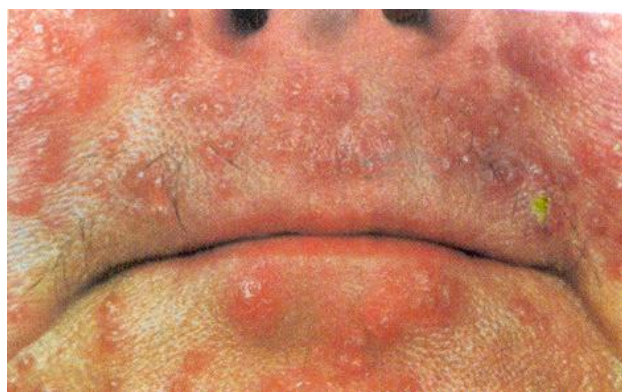
اگزما:^۸

بیماری مزمن است که گاهی ممکن است دوره‌ی بهبودی طولانی شود. از تماس با مواد آلرژی‌زا بپرهیزید. این ضایعات معمولاً با تغییر رنگ، سوزش و خارش همراه می‌باشد و گاهی پوست حالت پوسته پوسته می‌شود.

آکنه:^۹

هر فولیکول مو، دارای یک یا چند غده‌ی سباسه است، که سبوم تولید کرده و آن را به داخل فولیکول تخلیه می‌کند و به سطح پوست راه می‌یابد. زمانی که مقدار مواد چرب تولید شده و محتویات شاخی، از سلول‌های مرده افزایش یابد، تخلیه‌ی مواد مشکل شده و به مرور زمان مجرای باریک فولیکول مسدود می‌گردد و غدد سباسه در اثر تجمع مواد بزرگ شده و ضایعات آکنه‌ای ایجاد می‌شود. برای پاک‌سازی پوست‌های آکنه‌ای، اول آن‌ها را به پزشک ارجاع دهید، بعد پاک‌سازی کنید.

کومدون‌های باز یا سرسیاه:

در مناطقی که سبوم، به طور مستقیم به سطح پوست راه می‌یابند و در معرض هوا و آلودگی‌های محیط قرار می‌گیرند و یا به علت تجمع مواد رنگ‌دانه‌ای لابه‌لای سبوم، سیاه رنگ می‌شوند، کومدون سرسیاه به وجود می‌آید.

کومدون‌های بسته یا سرسفید:

هنگامی که دهانه‌ی فولیکول به هر دلیلی بسته شود، تجمع سبوم، دانه‌های سرسفیدی بر روی پوست به وجود می‌آورند، که این حالت زمینه‌ای برای تکثیر باکتری می‌باشد. کومدون‌ها در نواحی چرب صورت مثل، ناحیه T، کتف و ستون فقرات بیش‌تر دیده می‌شوند.

منافذ باز پوست در پوست‌های خیلی چرب:

پوست‌هایی که خیلی چرب هستند و کاملاً براق دیده می‌شوند، دارای منافذ باز زیادی هستند. این پوست‌ها اگر به طور مرتب تمیز نشوند، چربی در مجاری ترشحی جمع می‌شود و مجاری آن گشاد شده، باعث باز ماندن منافذ پوست می‌گردد. این منافذ روی پوست باقی مانده و با چشم دیده می‌شوند.

خشکی و کم‌آبی پوست:

خشکی پوست می‌تواند دلیل خارجی یا داخلی داشته باشد. زمانی که پوست توانایی نگه‌داری رطوبت را در خود نداشته باشد، خشک می‌شود. محتویات آب پوست، حدوداً ۸۰٪ است.

سلول‌های شاخی حاوی ۱۰٪ تا ۳۰٪ آب هستند، اگر انتقال جریان دائمی آب از لایه‌های عمیق به سطح پوست طبیعی باشد، پوست نرم و صاف خواهد بود. هم‌چنین زمانی که ترشح سبوم نیز کم‌تر از حد طبیعی باشد، پوست خشک می‌شود. پس هم کم‌آبی و هم کم‌چربی بودن پوست، باعث خشکی می‌شود. برای این‌که بتوانید پوست‌های خشک را درمان کنید، حتماً باید دلیل خشکی آن را بدانید. اگر پوست کم‌چرب باشد، با مصرف کرم‌ها و چرب‌کننده‌ها می‌توان، پوست را درمان نمود؛ و اگر پوست کم‌آب باشد، با کرم‌های آبرسان و مرطوب‌کننده‌ها درمان می‌شوند. اگر خشکی پوست درمان نشود، شخص دچار پیری زودرس، افتادگی و چروک شدن پوست می‌گردد.

چین و چروک و افتادگی پوست:

با افزایش سن و نازک شدن پوست، چین و چروک‌ها، در پوست افزایش می‌یابند و تغییر رشته‌های الاستین، از رشته‌های خطی باریک به توده‌های ضعیف و نامنظم از یک طرف، باعث کم شدن حالت ارتجاعی پوست شده و کاهش تخریب کلاژن از طرف دیگر، باعث کم شدن قدرت پوست و شل شدن آن می‌گردد، که خشکی بیش از حد و حالت‌های عصبی نیز، این مسأله را تشدید می‌کند، مراقبت از پوست و استفاده از محصولات آرایشی به طور صحیح، پیری پوست را به تأخیر می‌اندازد.

کدر شدن پوست:

ضخیم شدن طبقه‌ی شاخی و کراتینی پوست، آلودگی هوا، عوامل داخلی و افزایش سن، باعث کدر شدن پوست می‌گردد. برای از بین بردن این حالت پوست، صورت را پاک‌سازی کرده و لایه‌ی شاخی پوست را از بین ببرید. به این منظور می‌توانید، از پاک‌کننده‌هایی مانند: شیر پاک‌کن، تونیک‌ها و لایه‌بردارهای ضعیف استفاده نمایید.

ترک خوردگی پوست:

زمانی که پوست خیلی خشک شود، ترک برمی‌دارد. دقت نمایید، شرایط سرد و خشک آب و هوایی این عارضه را تشدید می‌کند. پوست خشک را باید درمان کرد، تا از بروز ترک خوردگی جلوگیری به عمل آید. همچنین استفاده از نرم کننده‌ها و مرطوب کننده‌ها برای پوست ضروری می‌باشد.

تعریق بیش از حد:

ممکن است، یک عامل ژنتیکی داشته باشد. همچنین نشانه‌ای از یک مشکل زمینه‌ای مثل غده‌ی تیروئید یا دیابت باشد. تعریق بیش از حد، معمولاً ابتدا موقع بلوغ ظاهر می‌شود و تا سن ۳۰ سالگی از بین می‌رود.

موهای زائد:

داشتن موهای زائد برای خانم‌ها سخت است و بیش‌تر خانم‌ها از داشتن موهای زائد در صورت رنج می‌برند. روش کواگولاسیون (الکترولیز) برای از بین بردن موهای زائد مؤثر است. اما نتیجه‌ی صد در صدی نمی‌دهد و در صورت نداشتن مهارت ممکن است، بافت اطراف صدمه ببیند.

پسوریازیس:^{۱۰}

پسوریازیس به شکل آسیب دیدگی‌های قرمز رنگ شفاف است، که پوشیده از پوسته می‌باشد و بیش‌تر در انگشتان پا، پوست سر و ناخن‌ها دیده می‌شود و در نقاطی که تماس زیاد و دچار آسیب دیدگی هستند، نمایان می‌شود.

کهیر:^{۱۱}

واکنش دفاعی بیمارگونه پوست، نسبت به عوامل خارجی است که بر اثر شرایط، استفاده از پاک کننده و شوینده‌ها، نیش حشرات و حتی نوع تغذیه و... نمایان می‌گردد.

کک و مک:

در اثر تجمع ملانین، کک و مک در سطح پوست ظاهر می‌شود. ضایعات و لکه‌های قهوه‌ای کم‌رنگ نقطه‌ای هستند که در افراد سفید پوست و بور دیده می‌شود.

لکه‌های ناشی از آفتاب (لکه‌های قهوه‌ای):

این ضایعات به رنگ قهوه‌ای تیره تا سیاه ظاهر می‌شوند و در نقاطی که در معرض آفتاب است، بیش‌تر بروز می‌کند. این ضایعات گاه در اثر نارسایی کبدی نیز بروز می‌کند، که به آن‌ها لکه‌های کبدی گفته می‌شود.

کوپروز:^{۱۲}

به دلیل اشکال در گردش خون، در درم خاصیت ارتجاعی مویرگ‌ها کاهش می‌یابد. به اجتماع مویرگ‌های خونی قابل رؤیت، که در اثر کاهش حالت ارتجاعی، افزایش درجه‌ی حرارت، سن یا دست‌کاری اشتباه گشاد شده باشند و به حالت اولیه برنگردند، کوپروز گفته می‌شود.

ملاسما (کلواسما):^{۱۳}

ملاسما گسترش رنگ‌دانه‌ای با الگوی مخصوص است که در ناحیه‌ی صورت دیده می‌شود. ملاسما به حالت قرینه و معمولاً در پیشانی، گونه‌ها و بالای لب به صورت نواحی قهوه‌ای روشن تا تیره بروز می‌کند.

ویتیلیگو (پیسی):^{۱۴}

به دلیل از دست دادن ملانین پوست ایجاد می‌شود و در افرادی که دارای پوست تیره‌تری هستند، مشخص‌تر می‌باشد.

عوارض جسمی و طرز صحیح ایستادن یا نشستن هنگام کار

به منظور برخورداری از یک چهره‌ی جذاب و جلوگیری از ناراحتی‌هایی هم‌چون درد ماهیچه‌ها، رگ به رگ شدن کمر و کوفتگی لازم است بهترین تصویر فیزیکی را در هنگام فعالیت‌های شغلی ارائه دهید.

درست ایستادن هنگام کار:

هنگام کار صاف بایستید و خود را خم نکنید. سر را بالا نگاه دارید. قفسه‌ی سینه را به جلو و استخوان کتف را به طرف عقب نگاه دارید.

پای چپ را در زاویه ۴۵ درجه نگه داشته و پای راست مستقیماً رو به جلو و تمام وزن روی پای راست و زانو را کمی روی خط زانوی چپ خم کنید.

درست نشستن:

هنگام نشستن روی صندلی برای جلوگیری از خستگی ناشی از کار و سالم ماندن ستون فقرات باید درست بنشینید. هنگامی که روی صندلی می‌نشینید، باید باسن با پشت صندلی در تماس باشد و ۳ قوس طبیعی بدن موقع نشستن حفظ گردند. شانه، به عقب متمایل شود. یعنی زاویه‌ی نشستن ۱۳۵ درجه باشد. شما می‌توانید، از یک تکیه‌گاه در ناحیه‌ی کمر استفاده کنید و وزن بدن را روی دو باسن و روی طول کل ران‌ها قرار دهید.

رعایت فاصله‌ی مناسب هنگام کار:

فاصله باید طوری باشد که بر قسمت‌های مختلف سر، دید کافی داشته تا بتوانید به راحتی کار انجام دهید.

استفاده از کفش مناسب:

کفش‌های پاشنه کوتاه و پهن، با کفی قابل انعطاف و راحت انتخاب نمایید.

نادرست

درست

استفاده از وسایل حفاظت فردی

روپوش سفید نخی، کفش مناسب، دستکش و ماسک از لوازم حفاظت فردی است که در محل کار حتماً باید مورد استفاده قرار گیرد.

تفکیک و جمع آوری مواد زائد و ضد عفونی محیط کار

دفع مناسب زباله از مباحث مهمی است که در آموزشگاه‌ها و آرایشگاه‌ها باید کاملاً رعایت شود.

در محیط آرایشگاه، ممکن است زباله‌ها نوک‌تیز و برنده، عفونی و شیمیایی باشند.

روش‌های برقراری ارتباط مؤثر مشاوره حرفه‌ای با مشتری

- مشتری مداری و برقراری ارتباط با او رمز موفقیت در کار است.

ارتباط فقط حرف زدن و بحث کردن نیست، ارتباط رفتاری است که در خود پیامی داشته باشد و طرف مقابل ما آن را درک نماید. اگر پیام از طرف مقابل درک نشود، رابطه را مختل می‌کند.

تصاویر مربوط به کار

تصاویر ژورنال، مجلات، عکس از نمونه کار یا برنامه کامپیوتری را همیشه در محیط کار داشته باشید و آن‌ها را به مشتری نشان داده تا اعتماد او به شما زیاد شود. همچنین راجع به تصاویر و کارهای قبلی با مشتری صحبت کنید تا تخصص و مهارت شما برای مشتری مشخص و اضطراب او کم شده و باعث جلب اعتمادش شوید.

پوشش ظاهری آرایشگر و بهداشت فردی

همیشه مرتب، پاکیزه و جذاب باشید، زیرا نامرتب بودن در بهداشت و لباس باعث آزار و اذیت دیگران بوده و توهین‌آمیز می‌باشد.

روپوش سفید نخی مناسب پیرایشگر است، زیرا باعث می‌شود، هوا جریان داشته و بدن کم‌تر عرق کند. همچنین لباس سفید تمیز پاکیزگی فرد را نشان داده و احساس خوبی به مشتری می‌دهد.

ارتباط صحیح و مشتری‌پذیری

پی بردن به شخصیت مشتری، کلید موفقیت شما به عنوان یک پیرایشگر است. تعریف شخصیت: انعکاس خارجی، احساسات درونی، عادات، برخوردها، سیستم ارزشی فرد می‌باشد. اگر با شخصیت افراد آشنایی نداشته باشید، مهارت‌های شما به نظر نخواهند آمد و مورد توجه قرار نخواهد گرفت. شخصیت، اصولاً اکتسابی می‌باشد، آن هم به صورت روزانه. برخوردهای خوب و بد زندگی به کسب یک شخصیت بهتر، کمک می‌کند.

رسیدگی به درخواست و اعتراضات مشتری

- به اعتراضات مشتری رسیدگی کنید و جمله همیشه حق با مشتری است را فراموش نکنید. هنگام برخورد با پیشنهادات و انتقادات مشتری سعی کنید، نشانه‌هایی که احساسات شما را آشکار می‌کنند، تحت کنترل در آورید و عصبانی نشوید. حرفی که از دهان خارج شود، برنخواهد گشت. با کنترل رفتار خود، به رشد صفات خوب و طرد صفات نامطلوب بپردازید.

پر کردن کارت سوابق مشتری

پر کردن کارت مشتری در هر جلسه مشاوره‌ای برای انجام خدمات مطلوب، ضروری است و انجام خدمات پیرایشگر را در جلسات بعدی راحت‌تر کرده و باعث می‌شود، کار دقیق‌تر ارائه شود.

ارائه رفتار مناسب با مشتری و کارکنان

- نام مشتری را با احترام زیاد به زبان آورده و با او صمیمی و روراست رفتار کنید، تا مشتری نظر شما را بپذیرد. مشتری را تا نشستن روی صندلی همراهی کنید. مشتری اغلب سکوت و استراحت را ترجیح می‌دهد.

- مراجعه کننده را به حال خود رها نکنید و از لوازم و وسایل او مواظبت نموده و امانت‌دار خوبی باشید.

مفهوم اپیلاسیون^{۱۵} (صدمه زدن به ریشه‌ی مو) و دیپلاسیون^{۱۶} (صدمه زدن به ساقه‌ی مو)

لوازم و مواد مورد نیاز اپیلاسیون:

سلفون یا پارچه، کرم ضدالتهاب، پودر تالک، قیچی، ژل آنتی‌باکتریال، دستگاه مخصوص برش پدنواری، دستمال یا پنبه، کاردک چوبی، کاردک استیل با دسته چوبی، نخ، روسری، پیش‌بند، ماسک، دستکش، تخت مخصوص، چراغ کار، زیرانداز یک‌بار مصرف، صندلی کار، ماسک ضدالتهاب، ژل ضدعفونی، کرم مرطوب‌کننده، موم گرم و سرد، موم شمعی، خشاب یا قوطی حاوی موم، پد نواری سفید، ژل ضدالتهاب، روغن مخصوص، قطره‌ی ضدرویش، اسپری آنتی‌باکتریال، شیر مخصوص و لوسیون ضدحساسیت در صورت

نیاز

ابزار و مواد مورد نیاز دیپلاسیون:

تیغ، ژیلت^{۱۷}، کاغذ سمباده، محلول ضدعفونی‌کننده، تل، روسری، پیش‌بند، ماسک، دستکش، پنبه، کاردک پلاستیکی، ژل آنتی‌باکتریال^{۱۸}، ژل ضدعفونی‌کننده، ماسک ضدالتهاب، کرم مرطوب‌کننده، انواع موبرها، پودر تالک، کرم ضدالتهاب و ضدجوش (دارای الکل پایین باشد)، لوسیون خنک‌کننده (مثل آب معدنی اون)

انواع جنس موها

جنس موها را به طور کلی به موهای لانوگو، کرکی و ترمینال تقسیم می‌شود.

موهای لانوگو:^{۱۹}

موهای جنینی است که روی بدن جنین وجود دارد.

موهای کرکی:

موهای نرم و ظریفی هستند که معمولاً در حدود ۲۰ میلی‌متری می‌باشند.

موهای ترمینال:^{۲۰}

از موهای کرکی بلندتر و ضخیم‌تر هستند.

روش‌های از بین بردن موهای زائد

Epilation ۰۰

Epilation ۰۰

Gillette ۰۰

Antibacterial Gel ۰۰

Lanvgv ۰۰

Terminal ۰۰

- اپیلاسیون با مومک به روش دستی (سرما و گرما)
- دپیلاسیون و اپیلاسیون به روش برقی (وکس^{۲۱}، اپیلاتور^{۲۲})
- دپیلاسیون با تیغ و کرم‌های موبر
- دپیلاسیون با کاغذ سمباده

اپیلاسیون با مومک به روش دستی (سرما و گرما)

استفاده از موم سرد نسبت به موم داغ، روش جدیدتری است. موم سرد به صورت مایع روان، داخل محفظه‌ی در بسته‌ای قرار دارد.

محفظه‌ی موم را روی پوست کشیده و یک لایه‌ی نازک موم را در جهت رشد مو روی پوست بزنید، روی آن پارچه یا سلفون قرار داده و در جهت خلاف رشد مو سلفون را بردارید. در بعضی از موم‌ها قبل از زدن موم روی پوست می‌توانید پارچه توری انداخته، بعد موم را روی پارچه بریزید و پارچه توری را برخلاف جهت رویش مو بردارید تا موها کنده شود.

مزیت استفاده از موم، در آمدن موهای کرکی و ضخیم از ریشه است و از معایب آن ایجاد درد است همچنین موهای تازه درآمده و کوتاه را از بین نمی‌برد.

رشد موها بعد استفاده از موم کم بوده و ۲ هفته طول می‌کشد، تا موها به سطح پوست برسند. نوک موها زمان رشد کردن ظریف و نرم است.

نوار موبر مومک:

نوار مومک که دارای ۲ لایه به هم چسبیده است را، بین دست‌ها مالش دهید تا گرم شود.

سپس به آرامی ۲ لایه به هم چسبیده‌ی نوار را از هم جدا کنید.

یکی از نوارهای مومک را در جهت رویش موها، روی پوست بچسبانید.

روی نوار را چند ثانیه ماساژ دهید.

با یک حرکت سریع در جهت خلاف رویش موها، نوار مومک را بردارید.

پوست را با آب ولرم بشویید و از کرم ضدالتهاب استفاده نمایید.

طرز استفاده از موم گرم:

قوطی مومک را در آب گرم ۴۰ درجه‌ی سانتی‌گراد یا در موم‌گرم‌کن، طوری که جوش نیاید، گرم کنید.

با استفاده از لبه‌ی کاردک، لایه‌ای نازک را در جهت رویش موها، روی دست پخش کنید.

نوار پارچه‌ای را روی موم گذاشته و با دست فشار دهید تا خوب بچسبد.

پارچه را بر خلاف جهت رویش مو، به سرعت بکشید.

پوست را با دستمال مرطوب به آرامی تمیز کرده و با آب ولرم بشویید.
بعد از مصرف نوار مومک، محل را نخارانید، زیرا باعث تحریک پوست می‌گردد.

موم شمعی:

وکس یا موم‌های گیاهی (شمعی)، وسیله‌ی دیگری برای اپیلاسیون می‌باشند. این وسیله برای اپیلاسیون موهای کوتاه و ضخیم نیز، مناسب بوده و بدون پد استفاده می‌شود.
موم‌های شمعی، در رنگ‌های متنوع، موجود است که هر کدام مخصوص پوست‌های خاص می‌باشد.

شیوه‌ی استفاده:

- با اسپری ضد عفونی کننده، صورت را ضد عفونی نمایید.
- رطوبت پوست را با دستمال یا پنبه بگیرید تا پوست کاملاً خشک شود.
- موم شمعی که داخل مخزن دستگاه موم گرم کن ذوب شده، با آبرنگ در جهت رشد مو، یک لایه‌ی منظم و نازک به پوست بمالید.
- مواظب باشید، موم خیلی داغ نبوده و پوست را نسوزاند. برای اطمینان بیش‌تر آن را روی دست خود امتحان کنید.
- مدت کوتاهی مکث کرده تا خنک شود.
- با دست خود پوست را نگه داشته و با دست دیگر موم را برخلاف جهت، از روی پوست بردارید.
- زاویه‌ی برداشتن بهتر است ۴۵ درجه باشد.
- بعد از اپیلاسیون، از ژل ضد التهاب استفاده کرده و ماساژ دهید، سپس از لوسیون مخصوص استفاده کنید تا پوست نرم شود.
- اگر می‌خواهید، رشد موها به تأخیر بیفتد، در ۲ الی ۳ جلسه هر ۶ ساعت از قطره‌ی ضد رویش مو استفاده نمایید تا بدین صورت رشد موها را به تأخیر بیندازید. هم‌چنین استفاده از قطره‌ی ضد رویش، موها را کرکی می‌کند.

موم‌های خشابی با ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد:

لوازم مورد نیاز:

خشاب یا قوطی حاوی موم، اسپری آنتی‌باکتریال، پودر تالک، پد نواری سفید، ژل ضدالتهاب، روغن مخصوص، قطره‌ی ضدرویش، دستکش، ماسک، دستگاه مخصوص برش پد نواری

- خشاب حاوی موم را در دستگاه قرار داده تا ذوب شود. مدت مکث آن ۳۰ دقیقه می‌باشد.
- محل مورد نظر اپیلاسیون را با اسپری ضدعفونی، تمیز نمایید. خشاب را اول تست کرده و بعد از آن استفاده نمایید.
- اگر می‌خواهید درد کم‌تری ایجاد شود و رطوبت سطح پوست گرفته شود، مقداری پودر تالک را روی سطح پوست پخش کرده و ماساژ دهید.
- خشاب را روی تکه‌ای پارچه امتحان کنید تا روان حرکت کند.
- روی محل مورد نظر در جهت رویش موها بکشید.
- پد را روی موم گذاشته و ماساژ دهید و برخلاف جهت رشد موها، سریع بردارید.
- ژل مخصوص را روی پوست مالیده تا کاملاً ضدعفونی شود.
- با روغن مخصوص، محل را نرم و لطیف کنید.

دپیلاسیون و اپیلاسیون موقت به روش برقی (اپیلاتور)

به طور کلی برای اصلاح صورت به روش برقی، می‌توانید از موکن برقی (اپی لیدی) یا موزن برقی (ماشین یک یا چند فنره) استفاده کنید. موکن و موزن‌های برقی قابل شارژ می‌باشند.

ماشین موکن برقی در انواع متنوع موجود است، که دارای سرهای مختلف بوده و هر کدام برای قسمتی از صورت و بدن استفاده می‌شود. از موکن برقی فقط شخصی استفاده کنید.

موکن دستی:

موکن‌ها ابزار دستی موزدایی می‌باشند، که دارای تنوع زیاد بوده و انواع آن در بازار موجود است. موکن‌های دستی ممکن است یک یا چند فتره باشند که هر کدام دارای دسته بوده و می‌توان با آن به راحتی موها را برداشت.

دپیلاسیون با تیغ و کرم‌های موبر

هنگامی که از تیغ برای دپیلاسیون استفاده می‌شود، موها فقط از روی پوست و همه‌ی سطح با آن تراشیده می‌شود و مدت زیادی طول نمی‌کشد که رشد کند. این مدت ممکن است به ۱ الی ۲ روز برسد، هم‌چنین ضخامت موها نیز زمان رشد بیش‌تر شده و نوک مو تیز و ضخیم می‌شود. بهتر است از تیغ برای دپیلاسیون دست و صورت استفاده نشود.

دپیلاسیون با کاغذ سمباده:

از ابزار دپیلاسیون دستی کاغذ سمباده است. این ابزار بیش‌تر جنبه‌ی تبلیغاتی داشته و باعث آسیب‌دیدگی پوست می‌شود. پوست را تمیز کنید.

انواع کرم‌های موبر

موبر دارای انواع گوناگون از شرکت‌های مختلف می‌باشد. موبر به شکل کرم، خمیر، پودر و اسپری موجود است. کرم موبر دارای PH قلیایی قوی است. ترکیباتی که در موبرها به کار رفته است، باعث نرم شدن موهای زائد شده و در سطح پوست از بین می‌روند.

طرز کار:

محل دیپلاسیون را با آب نیم‌گرم بشویید، تا حدی که چربی اضافی آن برطرف گردد، سپس پوست را طوری خشک کنید که کمی مرطوب باشد. کرم را با کاردک مخصوص روی پوست قرار دهید، به صورتی که کاملاً روی موها را بپوشاند و لایه‌ی ضخیمی روی پوست ایجاد نماید.

دقت کنید، کرم را روی پوست ماساژ ندهید. مدتی مکث کنید. (بستگی به ضخامت مو از ۵ الی ۱۰ دقیقه می‌باشد). پس از مکث لازم موها حالت پوسیدگی پیدا می‌کند. کرم را از روی پوست بردارید و با آب گرم محل را بشویید. از ژل التیام بخش، بعد از موزدایی یا کرم مرطوب کننده مناسب استفاده کنید. بعد از انجام دیپلاسیون با موبر، رشد موها نرمال می‌شود.

انواع پوست صورت

– پوست معمولی:

پوست معمولی دارای رنگ و سطح یکنواختی است. به اندازه‌ی کافی چربی ترشح کرده، زیرا غدد چربی آن به اندازه طبیعی فعالیت می‌کنند. ترشح چربی آن بین ۲۵۰ تا ۵۰۰ میکروگرم در هر سانتی‌مترمربع است. سطح پوست رطوبت کافی داشته و از لطافت برخوردار است.

– پوست چرب:

غدد چربی در این نوع پوست، زیاده‌تر از اندازه طبیعی ترشح می‌کنند. یعنی میزان ترشح غدد چربی، بیش‌تر از ۵۰۰ میکروگرم در هر سانتی‌مترمربع از پوست است. ترشح چربی باعث می‌شود، صورت حالت روغنی و براق دیده شود.

– پوست خشک:

پوست خشک به دلیل کم‌شدن ترشحات غدد چربی و از دست دادن آب سطح پوست به وجود می‌آید که این امر، باعث حساسیت پوست می‌گردد. ترشح غدد چربی، کم‌تر از ۲۵۰ میکروگرم در سانتی‌مترمربع می‌شود.

– پوست مختلط:

همان‌طور که از نام آن مشخص است، پوست مختلط ترکیبی از ۲ نوع پوست می‌باشد و بیش‌تر در پوست صورت دیده می‌شود. معمولاً ناحیه U صورت (خشک و ناحیه T صورت، تیزون چرب است. یعنی پیشانی، بینی، چانه چرب‌تر از بقیه قسمت‌های پوست است و بر عکس گونه‌ها و گاهی دور چشم‌ها خشک یا نرمال است.

استفاده از انواع کرم و مواد بی حس کننده

موادی هستند که موجب وقفه‌ی قابل برگشت در غشاهایی که از نظر الکتریکی قابل تحریک هستند، می‌شوند.

اصلاح صورت با بند

با کمک نخ مخصوص اصلاح با روش خاصی موهای صورت را از ریشه بیرون می‌آوریم، این عمل معروف به بند انداختن یا اصلاح صورت با بند می‌باشد.

در این روش، پیرایشگر نخ را دور گردن می‌بندد و یک طرف نخ را گره زده و طرف دیگر آزاد است. طرف آزاد نخ را در دست گرفته و ۲ الی ۳ دور پیچانده و انتهای نخ را با دست دیگر نگه می‌دارد. قسمت پیچانده شده نخ را روی پوست قرار داده و با یک حرکت ملایم، موها لای پیچ‌های نخ گیر کرده و از ریشه بیرون می‌آیند. اگر بند انداختن، درست انجام گیرد، همه‌ی موها از ریشه بیرون می‌آیند. ولی اگر بند انداختن به روش صحیح انجام نگیرد، موها سرکن شده و ریشه‌ها در پوست باقی می‌مانند و بعد از ۲ الی ۳ روز رشد می‌کنند.

ضد عفونی وسایل کار

- نخ را قبل از استفاده به مدت ۲۰ دقیقه در محلول دتول یا وایتکس قرار دهید. همچنین می‌توانید، نخ را با الکل یا نانوسیل نیز ضد عفونی نمایید.
- دست‌ها را با آب و صابون بشویید و با محلول ضد عفونی کننده، ضد عفونی نمایید.

عوارض پوستی بعد از بند

از عوارض بند، قرمزی پوست در مرحله‌ی اول، جوش و خارش، التهاب و ورم در مراحل بعدی می‌باشد.

اصلاح حد مناسب صورت

حد اصلاح صورت رستنگاه مو است. برای افرادی که دارای شقیقه و پیشانی کوتاه هستند، بیش‌تر از رستنگاه مو می‌توانید موها را بردارید تا فاصله‌ی شقیقه‌ها بیش‌تر و پیشانی نیز بزرگ‌تر به نظر آید.

استفاده از محصولات ضد التهاب بعد از اصلاح صورت

وقتی موها در اثر بند کشیده می‌شوند، دهانه‌ی فولیکول مو باز شده و پیاز مو نیز صدمه می‌بیند و زمینه برای عفونت فراهم شده و ممکن است پوست عفونی شده و جوش بزند.

لازم است، صورت را ضد عفونی نموده و تا زمان بهبودی نیز مواظب باشید، صورت آلوده نشود.

روش های مراقبت از پوست

در بازار مواد مختلف ضدالتهاب به صورت های متفاوت موجود و قابل دسترس می باشد. این مواد ممکن است به صورت ژل، کرم و لوسیون باشد که بعد از اصلاح صورت با توجه به نوع پوست استفاده می شوند.

تمیز کردن پوست

قبل از انجام هر اقدامی روی پوست، پوست را باید تمیز نمود. فرآورده های تمیز کننده پوست دارای انواع مختلف می باشند، اما اساس کار آن ها یکی است و دارای ویژگی های زیر می باشد.

- استفاده از آن احساس خوبی ببخشد.
- پ. هاش^{۲۷} آن متعادل و نزدیک به پوست صورت باشد.
- تمام ذرات چربی، مواد آرایشی، گرد و غبار و آلودگی های روی پوست را از بین ببرد.
- پوست را تمیز کرده و تحریکات پوستی و چشمی ایجاد نکند.

انواع پاک کننده های پوست:

انواع شیر پاک کن:

شیر پاک کن، به شکل امولسیون^{۲۸} چربی در آب می باشد، که نسبت آب آن، بیش تر باشد. شیر پاک کن به راحتی از روی پوست شسته می شود.

شیر پاک کن پوست چرب:

شیر پاک کن مخصوص پوست چرب علاوه بر پاک کردن چربی پوست از تجمع چربی، جوش های چرکی و عفونت نیز جلوگیری کرده و صورت را ضد عفونی می کند.

شیر پاک کن ملایم:

برای پوست های خشک، حساس و مختلط و پوست های سن بالا و ضعیف است، در بعضی از این شیر پاک کن ها از عصاره گیاهان تقویتی استفاده شده ضمن پاک کردن صورت، مواد تقویتی و مغذی پوست را تأمین می کند.

کرم پاک کننده:

از کرم های پاک کننده می توانید، به عنوان شستشوی روزانه استفاده نمایید. کرم های پاک کننده چرب و غلیظ می باشد. شیر پاک کن غلیظ تر بوده و برای پاک کردن پوست های خشک مناسبند.

انواع تونیک:

انواع تونیک^{۲۹}، برای پوست های مختلف، در بازار موجود است. تونیک ها معمولاً پ.ه اش پوست را متعادل می کنند و منافذ پوست را بسته و به پوست قوام می دهد. در ترمیم پوست زمان پاک سازی نقش مهمی را ایفا می نمایند.

کف پاک کننده:

کف پاک کننده، عمیقاً آلودگی و چربی را از روی پوست پاک می کند. این کفها معمولاً شاداب کننده می باشند. اثر ضد عفونی کنندگی دارند و باکتری هایی، که باعث جوش می شوند، را از بین می برند.

لوسیون ها:

لوسیون در انواع مختلف موجود است. لوسیون ها فرآورده هایی به شکل مایع هستند، که در فرمول این مواد چربی وجود ندارد. پس از استفاده از شیر پاک کن، از لوسیون استفاده کنید. لوسیون ها ضد عرق و ضد عفونی کننده می باشند.

لوسیون ضد جوش:

لوسیون ضد جوش علاوه بر این که پوست را تمیز می کند، جوش ها را خشک کرده و منافذ پوست را کاهش داده و از به وجود آمدن جوش های جدید جلوگیری می کند. صورت را شاداب و نرم نگه می دارد.

لوسیون پاک کننده ی پوست خشک و حساس:

این لوسیون بدون الکل است. ضد آلرژی و ضد حساسیت است و باقی مانده ی سلول های مرده را از بین می برد.

لوسیون پاک کننده ی پوست های چرب (تونر):^{۳۰}

چربی پوست را تنظیم می کند. زیرا خاصیت قابض کنندگی دارد، پوست را بشاش کرده و منافذ پوست جمع و پوست یک دست می شود.

لایه بردار (پیلینگ):^{۳۱}

برای برطرف کردن پوست های مرده صورت و پاک کردن آلودگی های آن، از لایه بردار (پیلینگ کننده) استفاده می شود. (قدیمی ترین لایه بردار سفید آب است.)

نحوه ی استفاده از لایه بردار (اسکراب):

صورت را کمی مرطوب نموده و اسکراب را به آرامی با نوک انگشتان روی پوست پخش نمایید و با حرکات دایره وار، روی پوست ماساژ دهید. اطراف چشم و لب آغشته نشود.

ژل پاک کننده مخصوص پوست چرب و مختلط: (ژل شوینده)

ژل پاک کننده ی پوست به دلیل داشتن سورفاکتانت های^{۳۲} مناسب پوست را تمیز کرده و باعث خنک شدن آن می شوند.

صابون ها:

یکی از مواد پاک کننده ی پوست صابون ها هستند. مواد اصلی در تمام پاک کننده ها، سورفاکتانت یا ماده ی فعال سطحی می باشد، که همان نمک های اسیدی چرب که به واسطه اسید چرب به ذرات چربی

می چسبند و تشکیل میسل‌ها^{۳۳} را می‌دهد. میسل‌ها، چربی را احاطه نموده و از سطح پوست با کمک آب برمی‌دارد.

ماساژ فرم دهنده‌ی صورت:

ماساژ فرم دهنده‌ی صورت، ترکیبی از فشارها و ماساژ می‌باشد. به صورت، روغن با کرم ماساژ زده، خوب ماساژ دهید. برای این که این ماساژ، نتیجه‌ی بهتری داشته باشد، تمام حرکات را می‌توانید ۳ بار روی پوست انجام دهید.

ماساژ پیشانی و شقیقه:

۱- انگشت دوم و وسطی را بین دو ابرو قرار دهید و به آرامی به سمت بالا بکشید، تا چروک‌ها صاف شود.

۲- دست‌ها را در دو طرف شقیقه گذاشته و به آرامی فشار دهید. این حرکت، آرامش بخش بوده، پوست را نرم، خستگی چشم و سر درد را درمان می‌کند.

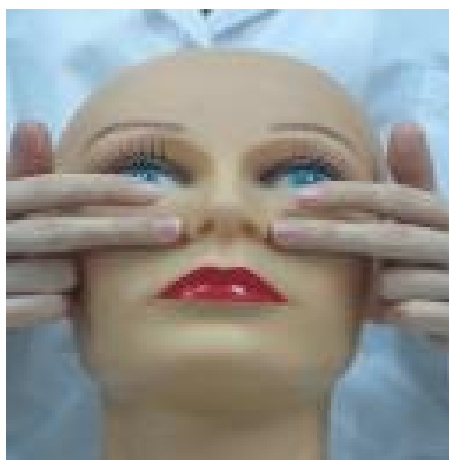
ماساژ دور چشم و بینی:

- برای برطرف کردن خطوط دور چشم، با انگشت انگشتری، از کنار ابرو تا گوشه‌ی داخلی چشم و کنار تیغه‌ی بینی، به صورت نیم دایره ماساژ دهید.

- همان‌طور که نقاط را روی تصویر می‌بینید، از روی ابرو تا دنباله ابرو و از دنباله‌ی ابرو تا وسط چشم را، با حرکات دورانی و نقطه‌ای ماساژ دهید. تا خون این قسمت‌ها به جریان افتاده و باعث باز شدن عروق دور چشم شود.

- خط بینی و دو طرف بینی را، با دو انگشت میانی و اشاره به طرف بالا بکشید.

- برای برطرف کردن خطوط ریز اطراف بینی، نقاط کنار بینی را با حرکات نیشگون مانند یا فشاری، فشار دهید.

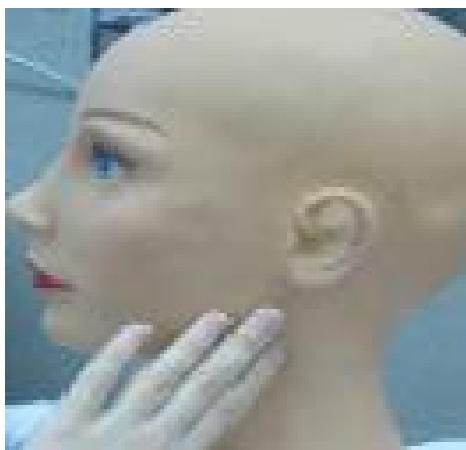

ماساژ دور لب و گونه‌ها:

– از چانه به طرف زیر گوش، از گوشه‌ی دهان به سمت گوش و از کنار بینی، به سمت شقیقه، مانند تصویر ماساژ دهید.

– نقاط زیر گوش را فشار دهید و از وسط چانه به طرف بالای دهان را نیز فشار دهید.

– نقاط مشخص شده در تصویر را، فشار دهید، تا خطوط دور لب باز شود.

فریز نمودن صورت

فریز صورت به چند روش انجام می‌شود که شامل:

ماسک مخصوص:

ماسک مخصوص فریز کردن صورت را به مدت ۵ دقیقه در جایی یخچال قرار دهید و روی صورت بگذارید تا صورت فریز شود.

کیسه‌ی یخ:

مقداری یخ را درون کیسه‌ی فریز گذاشته و روی صورت به حالت دورانی ماساژ دهید. مدتی مکث نموده و کیسه را بردارید و روی قسمت‌های دیگر پوست قرار دهید. به همین ترتیب تمام پوست صورت را فریز کنید.

ماسک صورت

ماسک‌ها در انواع مختلف موجودند. ماسک‌ها به طور موقت، تقویتی بوده و برای مراقبت از پوست استفاده می‌شوند.

ویتامینه صورت

ویتامین‌ها در سلامتی پوست، نقش بسزایی دارد و بر اساس قابلیت‌ها، به ۲ دسته تقسیم می‌شوند:

ویتامین محلول در چربی و ویتامین محلول در آب

۱ - ویتامین محلول در چربی: (K-E-F-D-A) هستند.

ویتامین A:

پوست را مرطوب نگه می‌دارد. در کرم‌ها و لوسیون‌های نرم کننده به کار می‌رود.

ویتامین E:

از چین و چروک و شل شدن عضلات پوست جلوگیری می‌کند.

کمبود ویتامین F:

باعث بیماری کورک و آکنه می‌شود.

۲- ویتامین‌های محلول در آب:

ویتامین C، ویتامین H (بیوتین)، ویتامین P، ویتامین B۶، ویتامین D، ویتامین K

انواع فرم دادن ابرو

اگر می‌خواهید، ابروهای تان را بردارید:

فرمی از ابرو را پیدا کنید که با صورت‌تان مناسب باشد و آن را با اصول و روش صحیح روی پوست‌تان پیاده کنید. سعی نکنید، خود را با مدها و چهره‌ها مقایسه کرده، و طبق آن‌ها عمل کنید.

قسمت داخلی ابرو را با گوشه‌ی درونی یک‌دست کرده و قوس ابرو را در قسمت بالای منحنی چشم هماهنگ کنید. برای اندازه‌ی ابرو، خط پایین چشم را دنبال کنید که انتهای خط در کدام قسمت با ابرو تلاقی پیدا می‌کند.

ابروها را می‌توان، با زاویه‌ی تند (قوس تند)، زاویه‌ی ملایم (قوس ملایم) یا راسته (مستقیم) بردارید، هم-چنین دم ابرو را بلند، کوتاه یا متوسط و از نظر پهنای کلفت، نازک یا متوسط حالت دهید و شکست ابرو را ابتدا، وسط یا انتها ببرید. در هر صورت با توجه به فرم چهره و اجزای آن ابروها را آرایش نموده تا چهره زیباتر و متعادل‌تر به نظر آید.

یک ابروی استاندارد باید کنار خارجی بینی با گوشه‌ی داخلی چشم و ابرو در یک خط و هم‌چنین کنار خارجی بینی با گوشه‌ی خارجی چشم و ابرو نیز در یک امتداد قرار گیرد. قوس ابرو نیز با مردمک چشم (سیاهی چشم) در حالی که مستقیم نگاه کنید، در یک امتداد باشد.

همان‌طور که گفته شد، ابروی نرمال و طبیعی روی استخوان پشت چشم است. ولی در بیش‌تر انسان‌ها ابرو یا بالای این استخوان یا پایین آن قرار دارد. خانم‌ها با برداشتن موهای زائد دور ابرو آن را به حالت ایده‌آل و نرمال نزدیک می‌کنند.

پهنای یک ابروی ایده‌آل: سر ابرو باید پهن‌تر از زاویه‌ی ابرو و دم ابرو باریک‌تر از زاویه‌ی ابرو باشد. برای فرم دادن به ابرو از مداد ابرو یا پودر ابرو استفاده می‌شود.

تقسیم بندی ابرو

۱ - سر ابرو (تاج ابرو)

۲- زاویه‌ی ابرو (قوس ابرو، آرک ابرو)

۳ - دنباله‌ی ابرو (دم ابرو) (تصویر ۲)

۱ ۲ ۳

تقسیم بندی ابرو و نقاط تلاقی ابرو

وقتی به ابرو نگاه می‌کنید، ظاهراً از ۲ خط به وجود آمده است.

خط اول خطی است که از ابتدای چشم تا آرک یا بلندترین نقطه ابرو می‌باشد، که معمولاً به طرف بالا متمایل است.

خط دوم خطی است که از بالاترین نقطه ابرو شروع شده و تا انتهای ابرو ادامه می‌یابد.

زمان برداشتن ابرو باید دقت شود که این ۲ خط، به هم وصل و ممتد بوده و ابتدای ابرو کلفت و انتهای آن نازک باشد.

برای برداشتن ابرو اصول و قواعد خاصی باید رعایت شود که یکی از این اصول شناخت تقسیم بندی ابرو می‌باشد.

سر ابرو (تاج ابرو):

اگر خط کش را کنار پره‌ی بینی قرار دهید، طوری که از گوشه‌ی داخلی چشم بگذرد و در راستای بینی باشد، تا این محدوده‌ی تاج ابرو محسوب می‌شود.

دم ابرو یا دنباله ابرو:

اگر خط‌کشی را گوشه‌ی خارجی چشم قرار دهید که عمود بر چشم و ابرو باشد، این نقطه شروع محدوده دم ابرو است و تا دم ابرو (انتها) ادامه دارد.

قوس ابرو (زاویه‌ی ابرو):

نقطه‌ی برخورد یا تلاقی خط‌کش با ابرو در قسمت سر ابرو به طرف قوس، شروع قوس یا زاویه‌ی ابرو است و نقطه‌ی تلاقی خط‌کش با ابرو در قسمت دم ابرو، انتهای قوس ابرو می‌باشد.

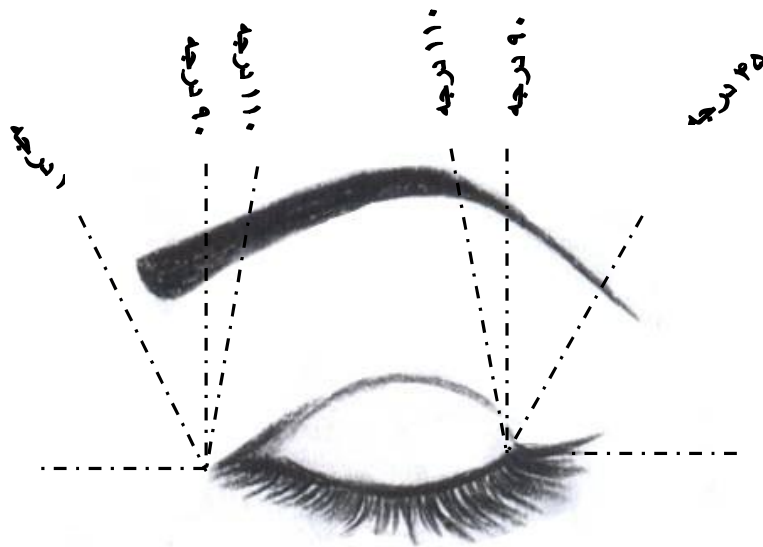

اشکال هندسی چهره، زوایای چشم و ابرو

ابروهای حالت‌دار را می‌توانید با زاویه‌ی باز یا بسته بردارید. قدرت مانور زاویه‌ی باز یا بسته، در هشتی بیش‌تر از مدل‌های دیگر ابرو می‌باشد.

هر چه زاویه یا قوس ابرو بازتر باشد، فاصله‌ی چشم و ابرو بیش‌تر به نظر می‌رسد و هر چه زاویه‌ی ابرو جمع‌تر باشد، پشت چشم بسته می‌شود.

دنباله‌ی ابرو را به شیوه‌های متفاوت و در اندازه‌های مختلف بردارید، اما ایده‌آل‌ترین اندازه‌ی دنباله‌ی ابرو، همان نقطه‌ی تلاقی مداد با ابرو می‌باشد، که در طراحی ابرو به آن اشاره می‌شود.

زوایای چشم

آشنایی با زوایای چشم کمک می‌کند که بتوانید ابتدای ابرو (تاج) و انتهای ابرو (دم) را به مدل دلخواه بردارید.

زاویه‌ی خارجی چشم:

دنباله‌ی ابرو را از گوشه‌ی خارجی چشم (قسمتی از ابرو که به طرف خارج صورت و رستگاه مو است) با هر زاویه‌ای می‌توان برداشت.

برای برداشتن ابرو به اندازه‌ی ایده‌آل، از گوشه‌ی خارجی چشم با زاویه‌ی ۹۰ درجه مناسب است.

برای ابروی اریب از گوشه‌ی خارجی چشم می‌توانید تا زاویه‌ی ۱۱۰ درجه، ابرو را تیغ بزنید.

برای مدل ابروی بلند از گوشه‌ی خارجی چشم می‌توانید با زاویه‌ی ۴۵ درجه ابرو را کوتاه نمایید.

۱۱۰ درجه

۹۰ درجه

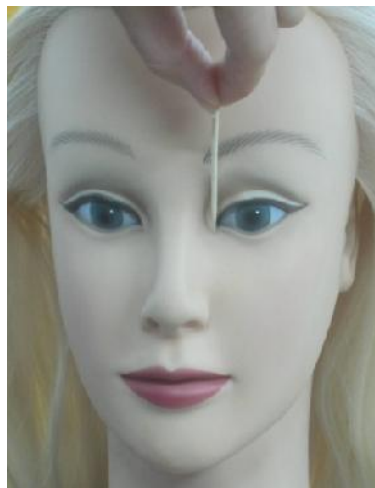
۴۵ درجه

قسمتی از ابرو که سمت بینی است، ابتدای ابرو از گوشه‌ی داخلی چشم نیز، با زاویه‌های متفاوت برداشته می‌شود. اندازه‌ی متعادل آن ۹۰ درجه است. زاویه‌ها از گوشه‌ی داخلی چشم با توجه به فاصله‌ی دو چشم از همدیگر کم یا زیاد می‌شود.

برای چشم‌های دور از هم تا زاویه‌ی ۴۵ درجه، سر ابرو را می‌توانید بردارید و برای چشم‌های به هم نزدیک با زاویه‌ی ۱۰۰ الی ۱۱۰ درجه، وسط ابرو را بردارید.

۱۱۰ درجه

۹۰ درجه

۴۵ درجه

آماده سازی وسایل

موچین با شکل و اندازه‌های مختلف موجود است، اما به طور کلی به ۲ شکل قیچی و انبری تقسیم می‌شود. موچین الکتریکی نیز به بازار آمده است که برای برداشتن موهای زائد با فاصله از خط ابرو مناسب است. بعضی از موچین‌ها مجهز به نور متمرکز هستند، که با روشن کردن آن‌ها خط ابرو بهتر و راحت‌تر دیده می‌شود.

قیچی ابرو:

قیچی ابرو در مدل‌های متفاوت موجود است که دارای تیغه‌ی نازک، متوسط و کلفت می‌باشد. هر کدام ممکن است، نوک یا دهانه‌ی صاف یا کجی داشته باشند.

به‌طور کلی قیچی را انتخاب نمایید که کوچک و سبک و تیز باشد و نوک آن نیز صاف بوده، تا راحت‌تر بتوانید ابرو را روی خط ابرو قیچی کرده و فرم دهید.

تیغ:

تیغ مصرفی که بعد از برداشتن ابرو برای گرفتن پرزها استفاده می‌شود، حتماً یک‌بار مصرف بوده و از استفاده‌ی مجدد آن خودداری کنید.

برس ابرو:

برس ابرو را از نوعی که نه خیلی زبر و نه خیلی نرم است، انتخاب کنید تا به راحتی موهای ابرو را شانه کرده و بتوانید به راحتی ابرو را فرم دهید. (تصویر ۱۶)

تمیز کردن ابرو با توجه به تقسیم‌بندی آن (بند و موجین)

با استفاده از برس ابرو یا مسواک ابرو، ابرو را برخلاف و در جهت رشد ابرو شانه نمایید. دقت کنید، جهت رویش مو، خط ابرو و حالت ابرو چگونه است تا بتوانید به راحتی ابرو را بردارید.

موهای خیلی بلند ابرو را قیچی نمایید.

هنگامی که برای اولین بار ابرو برمی‌دارید، طبق اندازه‌گیری که قبلاً توضیح داده شد، ابرو را اندازه‌گیری نمایید. ابتدا و انتهای ابرو را مشخص کنید، فرم ابرو را نیز با توجه به چهره‌ی فرد در نظر داشته باشید.

برداشتن ابرو را از پل بینی که نسبت به قسمت‌های دیگر ابرو از حساسیت کم‌تری برخوردار است، شروع نمایید. اگر ابرو دارای موهای زائد زیاد است، می‌توانید از موچین خودکار استفاده کنید تا سرعت عمل بیش‌تری داشته باشید.

۲ تکه پنبه‌ی تمیز، برای تمیز کردن موهای برداشته شده در دست داشته باشید و موهای برداشته شده را با آن تمیز نمایید.

موها را با دقت زیاد بردارید. مواظب باشید پوست زیر ابرو کنده نشود. برای جلوگیری از کنده شدن پوست زیر ابرو و هم‌چنین باز شدن فولیکول مو، پوست زیر ابرو را بین دو انگشت اشاره و وسطی خود بکشید. موهای زیر ابرو را از دم ابرو شروع به برداشتن نمایید. موها را در جهت رشد بردارید تا موقع رشد مجدد، ناچور رشد نکرده و زیر پوست، گیر نیفتد.

موهای برداشته شده را روی پنبه جمع کنید. موهای زائد و با فاصله را که برداشتید، با موچین معمولی برداشتن را ادامه داده و به طرف گوشه‌ی داخلی چشم ابروها را مرتب کنید. سعی کنید، بیش‌تر برای حالت دادن ابرو، زیر ابرو را بردارید تا ابرو حالت طبیعی‌تر داشته باشد.

روی ۲ ابرو کار کنید تا بتوانید ابرو را یکنواخت در آورده و مشتری نیز فقط در یک نقطه به مدت زیاد احساس درد نکند.

مرتب ابروها را کنترل کرده و شانه نمایید و به مشتری نشان دهید، تا او نیز نتیجه‌ی کار را ببیند. در صورت نیاز مجدداً ابروها را قیچی نمایید.

تمام موهای ضخیم و بدحالت را در صورتی که ابرو به هم نریزد، بردارید. در مرحله‌ی پایانی دور خط ابرو را با تیغ یکبار مصرف، تیغ بزنید. در خاتمه، دوباره دور ابروها را با لوسیون ضدعفونی کننده خنک کننده، ضدعفونی کرده و ابروها را مرتب کنید و به مشتری نشان دهید.

پیرایش و طراحی ابرو با توجه به اشکال چهره

قبل از برداشتن ابرو، طراحی ابرو را با مداد یا خط کش انجام دهید.

برای کوپ ثانویه‌ی ابرو، با مسواک یا برس ابرو، موهای ابرو را به طرف بالا شانه کرده و قسمت تاج ابرو را کاملاً روی خط ابرو قیچی بزنید. با زاویه‌ی ۹۰ درجه قسمت زاویه و انتهای ابرو را با زاویه‌ی ۴۵ درجه نسبت به رویش موهای ابرو، یعنی به صورت اریب به طرف شقیقه روی خط ابرو قیچی بزنید. این کوپ، به کوپ ثانویه‌ی ابرو، معروف است.

طراحی ابرو، در صورت‌های گرد:

ابروها کمی باریک و زاویه‌دار، کمی کوتاه و انتهای آن را به طرف بالا طراحی نمایید تا شقیقه کوچک‌تر به نظر آید. از نظر عرضی، باید قانون (۱، ۲، ۳) رعایت شود.

همان‌طور که می‌دانید، صورت‌های گرد معمولاً دارای بینی پهن و گوشتی هستند، پس فاصله‌ی دو ابرو را به هم نزدیک کنید، تا بینی کشیده‌تر به نظر آید و دید بیننده نیز به وسط چهره متمرکز شود.

طراحی ابرو در صورت‌های مربع:

برای صورت‌های مربع، درشت و پهن، طراحی ابروی با زاویه‌ی ملایم مناسب می‌باشد. قسمت سر ابرو، تاج‌دار و صاف و با یک قوس ملایم بالای ابرو، طراحی می‌شود.

طراحی ابرو در صورت‌های مثلثی با قاعده پهن (رأس به پیشانی):

در صورت‌های مثلث با قاعده‌ی پهن، شقیقه کوتاه می‌باشد. ابرو را بلندتر طراحی کنید. چشم‌ها در این صورت، معمولاً به هم نزدیک است. برای برطرف کردن این حالت، فاصله‌ی ابروها از هم بیش‌تر شود.

طراحی ابرو در صورت‌های مثلث معکوس (رأس به چانه):

در این نوع صورت‌ها، از آن‌جایی که پیشانی عریض است، ابرو را پهن و هشتی، ابتدا تا انتهای ابرو را از نظر عرض، یکسان طراحی کرده و از نظر طولی، تاج تا زاویه‌ی ابرو را ۲ برابر دم ابرو طراحی کنید. دم ابرو را کوتاه نموده تا شقیقه کم عرض به نظر آید.

طراحی ابرو در صورت‌های کشیده:

در صورت‌های کشیده، معمولاً پیشانی کشیده است. برای این‌که کشیدگی پیشانی کم شود، ابرو را پرت‌تر و صاف طراحی کنید. در قسمت عرضی، قانون (۳، ۳، ۲) یعنی ابتدا و وسط ابرو یک‌دست و انتهای آن کمی نازک‌تر شود. طراحی صاف باعث می‌شود از کشیدگی چهره کم شود.

طراحی ابرو با مداد یا ماژیک:

در طراحی ابرو، برای ابروهای تیره از مداد ۱ درجه روشن‌تر و برای ابروهای روشن از مداد ۱ درجه تیره‌تر و هم‌چنین برای پرکردن جاهای خالی ابرو از مداد هم رنگ استفاده نمایید.

نحوه‌ی استفاده از مداد ابرو:

مداد را با استفاده از تراش مخصوص، کاملاً تیز کنید. ابروها را به طرف بالا و در جهت رشد موها شانه کنید و با مداد، خط ابرو را مشخص نمایید. خط مشخص شده را پهن‌تر کرده و حالت اصلی را به ابرو بدهید.

فرم ابرو با توجه به شکل هندسی چهره

آرایش ابرو اگر با توجه به چهره‌ی شخص انجام پذیرد، به چهره، زیبایی می‌بخشد.

چهره‌ی بیضی:

انتخاب ابرو دلخواه و سلیقه‌ای است. یک ابروی ویرگولی شکل ایده‌آل، که به طرف شقیقه متمایل شود چهره را زیباتر خواهد کرد.

چهره‌ی کشیده: (دراز، مستطیل)

ابروی مناسب این چهره، ابروی راسته می‌باشد. برای برداشتن ابرو در چهره‌ی مستطیل قوس کمان ابرو را کم کرده تا به صورت یک خط صاف در آید.

چهره‌ی مربع: (چهارگوش)

برای چهره‌های مربع ظریف ابروها را نسبتاً باریک یا نرمال برداشته و به آن قوس ملایم دهید تا در انتها، کمان بلند به وجود آورید.

چهره‌ی گرد:

ابروی مناسب این چهره، ابرویی است که کمی زاویه‌دار بوده و به طرف بالا باشد. دم ابرو را نیز کوتاه کنید.

چهره‌ی لوزی:

ابروی مناسب این چهره را از بالا و پایین قوس و انحنا دهید تا از پهنای شقیقه‌ها و زوایای صورت کاسته شود.

چهره‌ی مثلث رأس به چانه: (ذوزنقه ا، قلبی)

ابروی مناسب این چهره را باید، قوس زیاد داده و به صورت هشت بردارید. قد ابرو نیز، کمی کوتاه می‌شود.

چهره‌ی مثلث رأس به پیشانی: (گلابی، ذوزنقه ۲ نیز شبیه به این چهره است).
بعد از برداشتن وسط ابرو و موهای زائد اطراف، از گوشه‌ی داخلی شروع به برداشتن کرده و به طرف انتها و گیجگاه (شقیقه) حالت دهید. دو سر ابرو را از هم فاصله دهید تا قسمت بالای چهره بازتر به نظر آید. ابرو خیلی کشیده و صاف نشود.

فرم ابرو با توجه به چشم و پیشانی و بینی

افراد دارای پیشانی‌های متفاوت می‌باشند و برای فرم دادن ابرو به فرم پیشانی نیز، باید توجه نمود. به طور کلی افراد دارای پیشانی بلند، کوتاه، عریض یا تنگ می‌باشند. این ویژگی ممکن است به طور جداگانه و یا با هم در افراد دیده شود. مثلاً: شخصی فقط دارای پیشانی عریض بوده و شخص دیگر، علاوه بر داشتن پیشانی عریض، پیشانی‌ش نیز بلند باشد.

تعیین فرم ابرو با توجه به چشم:

برای حالت دادن ابرو با توجه به چشم باید به نکات زیر توجه نمود:

فاصله‌ی ۲ چشم از همدیگر، فاصله‌ی چشم و ابرو، حالت چشم و پلک از مواردی هستند که در تعیین فرم ابرو با توجه به چشم مؤثر می‌باشند.

تعیین فرم ابرو با توجه به بینی:

- برای بینی کوتاه، فاصله‌ی ۲ ابرو نزدیک به هم برداشته می‌شود.

- برای بینی پهن نیز، ۲ ابرو نزدیک به هم برداشته می‌شود.

- برای بینی بلند، فاصله‌ی ۲ ابرو از هم دور برداشته می‌شود.

- برای بینی تیز، ۲ ابرو دور از هم برداشته می‌شود.

پیرایش ابرو در ابتدا و انتهای کار

به طور کلی در برداشتن ابرو (به جز ابروهای کم‌حجم)، دو مرحله کوتاهی ابرو (کوپ ابرو) ضروری است.

مرحله‌ی اول:

کوپ اولیه‌ی ابرو است، با خط اصلی ابرو باید فاصله داشته باشد، یعنی کمی بالاتر از خط ابرو، موهای ابرو را کوپ نمایید.

مرحله‌ی دوم:

کوپ ثانویه‌ی ابرو است، روی خط پشت ابرو، در قسمت تاج و دنباله‌ی ابرو، کمی بالاتر از خط ابرو کوپ می‌شود.

نحوه‌ی انجام کوپ اولیه:

با استفاده از یک برس ابرو، ابروها را به طرف بالا شانه بزنید. این کار را چند بار انجام دهید، تا تمام موهای ابرو به طرف بالا حالت بگیرد. تاج ابرو را با زاویه‌ی ۹۰ درجه، یعنی یک خط صاف کمی بالاتر از خط اصلی ابرو کوپ نمایید، سپس شروع زاویه‌ی ابرو تا انتهای آن موها را در زاویه‌ی ۴۵ درجه قرار دهید و به صورت اریب، کوپ نمایید. بعد از زاویه، نوبت محدوده‌ی دم ابرو می‌باشد که آن قسمت هم با زاویه‌ی ۴۵ درجه، یعنی به صورت اریب، کوپ می‌شود. مجدداً موهای ابرو را به طرف بالا و اریب شانه زده و در صورت لازم اگر مویی باقی مانده بود، کوپ نمایید.

پیرایش ابروهای کم حجم و فردار

گاهی اوقات ابروهایی را برمی‌دارید که بعضی از قسمت‌های آن‌ها خالی و قسمت‌هایی نیز، کم حجم می‌باشد، اگر این ابروها را روی خط طبیعی کوپ کنید، قسمت خالی آن‌ها کاملاً خالی و قسمت‌های کم حجم نیز خالی دیده می‌شود.

نحوه‌ی کوتاه کردن موهای ابرو در رویش‌های متفاوت

موهای ابرو دارای رویش‌های متفاوت است. بعضی از موهای ابرو، جهت یا رویش به طرف بالا دارند و بعضی دیگر ممکن است، رویش به طرف پایین یا کج و ناموزون باشند. در هر صورت با برس، موهای ابرو را شانه کرده و در جهت رویش، قرار دهید. حالت و فرم ابرو را در نظر بگیرید و درست روی خط، ابرو قیچی نمایید. فقط باید مراقب باشید، ابرو زیاد کم پشت و خالی نشود.

ابروی دخترانه:

برای برداشتن زیر ابرو از انتهای ابرو شروع به برداشتن کنید.

موهای زائد اطراف ابرو را با بند یا موچین خودکار بردارید.

قسمت پشت ابرو را بعد از برداشتن موهای زائد فقط خط بیندازید و قسمت زیر ابرو را نیز بعد از برداشتن موهای زائد فقط خط انداخته و کمی قوس داده تا ابرو حالت زیبایی به خود بگیرد. فرم ابرو در مدل دخترانه طبیعی است و تغییر نمی‌کند و بیش‌تر با کوپ کردن ابرو به آن فرم دهید.

حالت دادن به ابرو به فرم هلال

بعد از برداشتن موهای زائد و اضافی که در فاصله‌ی زیاد از خط ابرو قرار دارند، می‌توانید کوپ اولیه‌ی ابرو را انجام داده، سپس فرم مناسبی به ابرو دهید.

پشت ابرو در قسمت آرک، هشتی را برداشته، طوری که با ابتدا و انتهای ابرو تقریباً به صورت نیم‌دایره در آید.

زیر ابرو را در قسمت انتها بیش‌تر بردارید، طوری که زیر ابرو به صورت هلال درآید. ابروی هلال را می‌توانید بلند، کوتاه یا متوسط درآورید.

پهنای ابرو در قسمت ابتدا ۲، در قسمت زاویه نیز ۲، ولی در قسمت انتها ۱ می‌باشد. یعنی پهنای ابرو در سر ابرو و زاویه‌ی آن یکسان است، ولی دم آن نازک‌تر می‌شود.

سر ابرو را به حالت گرد فرم دهید.

در صورت تمایل مشتری، دور تا دور ابرو را تیغ بزنید و در غیر این صورت از بند استفاده کرده و سپس کوپ ثانویه ابرو را انجام دهید.

ابروی هلال کوتاه

ابروی هلال بلند

حالت دادن ابرو به فرم هشتی

بعد از انجام مراحل اولیه و برداشتن موهای زائد و اضافی که در فاصله‌ی زیاد از خط ابرو قرار دارند، می‌توانید، کوپ اولیه‌ی ابرو را انجام داده، سپس فرم مناسبی به ابرو دهید.

پشت ابرو در قسمت آرک را دست‌نزنید و بگذارید به صورت هشتی و تیز بماند، از بالای تاج ابرو تا قسمت آرک را بردارید. این‌که چند ردیف بردارید، بستگی به کلفتی و نازکی ابرو دارد.

قسمت زیر ابرو در انتهای زاویه ابرو را بیش‌تر برداشته و حالت هشت را در قسمت زیر ابرو نیز، ایجاد کنید.

ابروی هشتی چشم را زیبا نشان داده و جذابیت خاصی به چهره می‌دهد.

ابروی هشتی به صورت هشت باز یا هشت بسته برداشته می‌شود.

برای برداشتن ابرو به فرم هشت بسته، قسمت انتهای ابرو (دم ابرو) بیش‌تر از پشت ابرو برداشته می‌شود و در

قسمت تاج ابرو نیز، از زیر کم‌تر برداشته و کاملاً حالت اریب فرم دهید، ولی در هشت باز، زیر تاج ابرو و دم

ابرو از قسمت زیر را بیش‌تر بردارید.

در صورت تمایل مشتری، دور تا دور ابرو را تیغ زده و در غیر این صورت از بند استفاده کرده و سپس کوپ ثانویه ابرو را انجام دهید.

ابروی هشتی وسط

ابروی هشتی کوتاه

حالت دادن به ابرو به فرم کمائی

بعد از انجام مراحل اولیه، پشت ابرو در قسمت آرک را بردارید، طوری که ابرو به صورت هلال در آید. (پشت ابرو زیاد برداشته نشود).

بعد از برداشتن موهای زائد و اضافی که در فاصله‌ی زیاد از خط ابرو قرار دارند، می‌توانید کوپ اولیه ابرو را انجام داده سپس فرم مناسبی به ابرو دهید.

زیر ابرو را در قسمت انتها بیش‌تر بردارید، تا یک کمان بلند و نازک به وجود آید. دم ابرو در این قسمت تا گوشه‌ی خارجی چشم ادامه دارد.

ابروی کمائی چون بلند و حالت‌دار برداشته می‌شود، فاصله‌ی پشت چشم را زیاد نشان می‌دهد. در بعضی مناطق ابروی کمائی معروف به ابروی مینیاتوری نیز شده است. اما فرق ابروی مینیاتوری با کمائی در ضخامت و پهنائی می‌باشد.

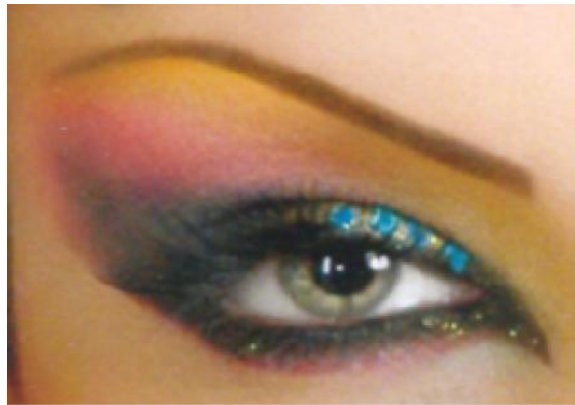
پهنای ابروی کمائی در قسمت ابتدا (سر ابرو) ۳، در قسمت زاویه ۲ و در قسمت انتها ۱ می‌باشد. یعنی ابرو در ابتدا کلفت، در زاویه، متوسط و در انتها، نازک است.

در صورت تمایل مشتری، دور تا دور ابرو را تیغ بزنید و در غیر این صورت از بند استفاده کرده و سپس کوپ ثانویه ابرو را انجام دهید.

فرم دادن به ابرو به حالت ترکیبی

بعد از انجام مراحل اولیه و برداشتن موهای زائد و اضافی که در فاصله‌ی زیاد از خط ابرو قرار دارند، می‌توانید کوپ اولیه‌ی ابرو را انجام داده سپس فرم مناسبی به ابرو دهید. پشت ابرو در قسمت آرک را، هشتی را برداشته، طوری که با ابتدا و انتهای ابرو تقریباً به صورت هلال در آید. زیر ابرو را در قسمت انتها بیش‌تر بردارید، طوری که زیر ابرو نیز به صورت هلال باز و بلند در آید. پهنای ابرو در قسمت ابتدا ۳، در قسمت زاویه ۲، و در قسمت انتها نیز ۲ می‌باشد. یعنی پهنای ابرو در سر ابرو ضخیم‌تر از زاویه و دم آن می‌شود. در صورت تمایل مشتری، دور تا دور ابرو را تیغ زده و در غیر این صورت از بند استفاده نموده و سپس کوپ ثانویه‌ی ابرو را انجام دهید.

ابروی مینیاتوری

حالت دادن ابرو به فرم راسته

نور را تنظیم نمایید. بعد از آمادگی اولیه و برداشتن موهای زائد و اضافی که در فاصله‌ی زیاد از خط ابرو قرار دارند، می‌توانید کوپ اولیه‌ی ابرو را انجام داده سپس فرم مناسبی به ابرو دهید. پشت ابرو را در قسمت آرک طوری بردارید که به صورت یک خط اریب در آید. (پشت ابرو فقط موهای زائد را بردارید). زیر ابرو را از گوشه‌ی خارجی چشم تا گوشه‌ی داخلی چشم به طور یکنواخت بردارید، طوری که ابرو به صورت یک خط صاف در آید. در قسمت دم ابرو، دو سوم انتهای ابرو را بردارید و فقط یک سوم آن باقی بماند. پهنای ابروی راسته در ابتدا ۳، در قسمت زاویه‌ی ابرو نیز ۳ و در دم ابرو نیز ۲ یا ۳ (دلخواه) می‌باشد. فقط نوک انتها کمی نازک می‌شود.

در صورت تمایل مشتری، دور تا دور ابرو را تیغ بزنید و در غیر این صورت از بند استفاده کرده و سپس کوپ ثانویه ابرو را انجام دهید.

حالت دادن به ابرو به فرم پهن به طرف بالا:

بعد از انجام مراحل اولیه پشت ابرو را در قسمت آرک طوری بردارید که به صورت صاف و در انتها کمی زاویه دار درآید.

زیر ابرو را به صورت یک خط صاف درآورید.

قسمت دنباله ابرو را از قسمت بالا در ناحیه دم ابرو کمی نازک کنید، که این قسمت نازک تر و کمی زاویه دار گردد.

پهنای ابروی پهن به طرف بالا، سر ابرو ۳ و زاویه ابرو ۳ و انتهای آن ۲ می باشد.

در صورت تمایل مشتری، دور تا دور ابرو را تیغ بزنید و در غیر این صورت از بند استفاده کرده و سپس کوپ ثانویه ابرو را انجام دهید.

ابروی گربه ای

حالت دادن به ابرو به فرم اریب:

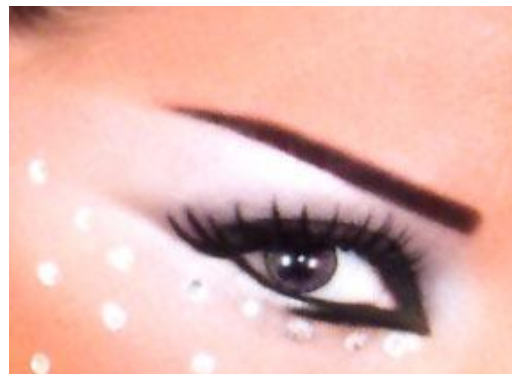
پشت ابرو را در قسمت آرک ابرو دست نزنید و حتی موهای ریز را بگذارید بماند. فقط در قسمت تاج ابرو تا آرک، موهای زائد و اضافی را بردارید.

زیر ابرو را به صورت اریب از گوشه ی خارجی به طرف داخل بردارید.

دم ابرو را به اندازه دلخواه مشتری تیغ بزنید و با مداد دنباله ابرو را به صورت تیز به طرف بالا حالت دهید تا ابرو کاملاً اریب شود.

ابروی اریب، ابروی کلاسیک نیست و یک ابروی فانتزی می باشد. پهنای ابروی اریب ۳، ۲، ۱ است، مخصوصاً در قسمت زیر ابرو، اریب برداشته می شود.

در صورت تمایل مشتری، دور تا دور ابرو را تیغ بزنید و در غیر این صورت از بند استفاده کرده و سپس کوپ ثانویه ابرو را انجام دهید.

حالت دادن به ابرو به فرم شمشیری:

بعد از انجام مراحل اولیه پشت ابرو در قسمت تاج ابرو را بردارید، طوری که سر ابرو کمی پهن تر برداشته شود. انتهای ابرو را در قسمت زیر ابرو نیز حالت داده و نازک کنید. پهنای ابرو در قسمت سر ابرو ۳ (پهن) و در قسمت دنباله‌ی ابرو ۱ (نازک) می‌باشد. ابروی شمشیری از جهاتی شبیه به ابروی هلالی و کمانی از جهاتی دیگر شبیه به ابروی هشتی می‌باشد، یعنی حالت و فرم ابروی هلالی و کمانی در ابتدا و هشتی را در انتها دارا است. در صورت تمایل مشتری، دور تا دور ابرو را تیغ زده و در غیر این صورت از بند استفاده کرده و سپس کوپ ثانویه‌ی ابرو را انجام دهید.

ابروی شمشیری

ابروی شمشیری بلند

قرینه نمودن ابروهای ناهماهنگ

برای قرینه نمودن ابروهای ناهماهنگ سعی کنید ۲ ابرو را به طور متناوب بردارید هر ردیف که از ۱ ابرو برمی‌دارید از ابروی دیگر هم به همین ترتیب بردارید و دائماً ۲ ابرو را با هم چک کنید.

انواع پوست صورت و پ.هاش آن

همان‌طور که می‌دانید محلول‌ها اسیدی یا قلیایی هستند. اگر درجه قلیایی بالا باشد، پ.هاش آن بالا و اگر درجه اسیدی زیاد باشد، پ.هاش آن پایین است.

پ.هاش پوست صورت ۲ / ۴ تا ۵ / ۶ می‌باشد و محصولاتی که دارای این پ.هاش هستند، برای متعادل نگه‌داشتن پوست مناسب‌اند. اما اگر از محصولات قلیایی مثل صابون استفاده کنید، (روی پوست حالت قلیایی می‌شود). برای پوست طبیعی ۳ ساعت طول می‌کشد تا حالت اسیدی پیدا کند. اما پوست‌های خشک و حساس مدت زمان بیش‌تر حالت قلیایی دارند و در این مدت فعالیت میکروب‌ها زیاد شده و پوست آسیب می‌بیند.

در این حالت شما می‌توانید از محلول‌های اسیدی برای ثابت نگه‌داشتن پوست استفاده نمایید.

رنگ‌های گیاهی سنتی:

رنگ‌های گیاهی از ساقه، پوسته، برگ یا گل گیاهان مختلف تهیه می‌گردند.

حنا، نیل، مازوج، پوسته گردو، بابونه و... را می توان نام برد که هر کدام دارای رنگ و سایه متفاوتی می باشند و برای رنگ کردن ابرو با این مواد باید مواظب باشید، پوست رنگ نگیرد و با توجه به رفته رنگ از این رنگ ها استفاده کنید.

رنگ شیمیایی و پراکسیدهای مناسب ابرو

روش صحیح رنگ کردن ابرو کمی مشکل است و باید تحت مراقبت های لازم انجام گیرد. اگر موها را رنگ کردید و می خواهید رنگ ابروی مناسب با موها داشته باشید، می توانید از رنگ های مخصوص ابرو استفاده کنید.

برای رنگ کردن دائمی ابرو از رنگ دائمی و پراکسید (H₂O₂) استفاده می شود. رنگ دائمی مو در انواع مختلف (مایع، کرمی، ژله ای) از شرکت های متفاوت موجود است. برای رنگ ابرو بهتر است، از نوع کرمی رنگ دائمی استفاده شود. زیرا رنگ های کرمی غلیظ تر از انواع دیگر آن هستند و کنترل این رنگ راحت تر بوده و احتمال رفتن به داخل چشم نیز کم تر می شود.

تست (آزمایش حساسیت پوستی):

افرادی که برای رنگ ابرو مراجعه می کنند ممکن است به ماده ی رنگی حساسیت داشته باشند و بعد از تماس با این مواد دچار واکنش پوستی شوند.

بنابراین توصیه می‌شود ۲۴ ساعت قبل از انجام رنگ ابرو به سالن مراجعه کنند.

ترکیب رنگ با پراکسید جهت رنگ‌های تیره و روشن

برای به‌دست آوردن رنگ‌های مختلف ابرو می‌توانید رنگ انتخابی را با پراکسید ۱۰ حجمی ترکیب کنید اما مدت مکث را تغییر دهید.

طرز صحیح رنگ زدن به ابروها و پاک کردن رنگ ابرو

- مقدار کمی رنگ انتخابی (به اندازه‌ی ۱ سانتی‌متر) را با ۲ قطره اکسیدان کرم ۱۰ حجمی مخلوط کنید، هم بزنید تا یک‌دست شود.

- برس رنگ را با استفاده از دهانه ظرف رنگ تمیز کنید و مقدار کمی رنگ را با کمک برس به ابروها بمالید سعی کنید رنگ به طور یکنواخت از ریشه تا ساقه ابروها آغشته شود. ابروی دوم را به همین روش رنگ کنید.

- پس از رنگ کردن ابروی دوم، رنگ ابروی اول را با استفاده از پنبه‌ی تمیز و مرطوب پاک نمایید.